

boju ostala je pred našo postojanko ležeča Chambrettes-Ferm, v njih roki. Na vseh drugih krajih napadalne fronte bili so zavrnjeni.

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. Pri delnih bojih smo v zadnjih dveh dneh nad 1000 Rusov in Rumunov jeli in mnogo vozov — večinoma z živili naloženih — zaplenili. V severni Dobrudži je sovražnik svoje nazadovanje preko dveh izzidanih postojank proti severu nadaljeval. Armada prodira proti spodnji Donavi. — Makedonska fronta. Ob Strumi patroljska podjetja, ki so izšla ugodno za bolgarske in turške čete.

Prvi generalkvartirnojmster Ludendorff.

Prebivalstvu Štajerske.

Svetovno zgodovinski dogodki največjega pomena so se dogodili, odkar je razpisano 5. vojno posojilo!

Zmagovita krdela zaveznikov so porazila rusko-romunske vojske ter vkorakale v Bukarešto in zasedle več ko polovico Romunije.

Za nas tako ugodno stanje vojnega položaja in gospodarsko okrepljenje, katerega smo deležni po porazu Romunije, so omogočili nam in našim zvestim zaveznikom, da ponudimo, svesti si svoje moči, sovražnikom pričetek mirovnih razprav.

Na boj oboroženi, na mir pripravljeni zremo z mirno zavestjo, ki jo nam narekuje naše dobro pravo, bodočnosti nasproti.

Slavnim uspehom na romunskih bojiščih se vredno pridružuje v zaledju izvojevana zmaga našega 5. vojnega posojila.

Vsled mnogostranske želje je dovolil gospod finančni minister, da se do nadaljnjega sme sprejemati podpisana na 5. vojno posojilo po 16. decembru.

Štajerci, porabite priliko, ki se vam s tem nudi, da se z ozirom na junaštvo in požrtvovalni pogum naših sinov in bratov na bojnem polju uspeh 5. vojnega posojila z vsemi močmi še zviša.

Na najvišjem mestu se napredovanje podpisovanj zasleduje z živim zanimanjem in Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo, naš najmilostljivejši cesar, je izvolil izraziti pričakovanje, da bodejo porabili visoki in nizki, meščani in kmetje dobo, ki je za podpisanje še na razpolago, za to, da bo postal uspeh 5. vojnega posojila primeren naši moči in našemu trdnemu zaupanju.

Tudi nam vsem sveti spomin na ljubljene cesarja Franca Jožefa mora ravnato, kakor pridne na bojišču tudi nas doma vzboditi do najvišjega delovanja.

Štajerska je bila v požrtvovalnem in zadovoljnem podpiranju ožugane domovine na bojnem polju kakor doma vedno v prvih vrstah, tukaj se pa ne zahteva nikake žrtve,

viharni naval pri Stanislavu razbil. Regiment sam je bil, ko je vodila italijanska ofenziva ob Soči do opustitve Gorice, zopet na Sočino fronto poslan. Tukaj je v 7. in 8. Sočini bitki pri Oppachiasella in Lokvici preživel svoje najtežavnejše, pa tudi najslavnejše dneve. V poročilu generalnega štaba z dne 18. septembra 1916 se čita: „Priznani infanterijski regiment šte. 87 je imel pri Lokvici odlični delež na uspešnem odporu sovražnega navala“. Osmo Sočina bitka prinesla je še besnejše napade Lahov. Vkljub težkim lastnim izgubam ostala so hrabra srca naših mož trdna. Do smrti pogumni stali so na svojem prostoru, dokler nikončala bitka s porazom Italijanov. Neposredno nato bil je regiment na neki zadaj ležeči kraj zapovedan, da najde po tako grozovitih dnevih nekaj miru in počitka. Ko je regiment ognjeno črto zapustil, prišlo je sledeče povelje kornega komanda, ki mora srce vsacega vojaka 87. regimenta, pa tudi vseh vojakov, z veseljem in zadoščenjem napolniti.

kajti vsak, ki posodi državi svoj denar, dobi vrnjeno posojeno z obilnimi obrestmi.

Ni tedaj le dolžnost, temveč lastna korist vsakega posameznika, da se odzove na klic države za podpisanje vojnega posojila.

Pozivam tedaj vnovič prebivalstvo Štajerske, da da premoženje in dohodke, kolikor največ more, domovini na razpolago s podpisanjem 5. vojnega posojila.

C. kr. namestnik: Clary.

Inzerati

„Štajercu“

imajo vsled velike razširjenosti **najboljši uspeh.**
Sprejemajo se:
v **Ptuju** pri upravi lista;
v **Celju** pri gosp. Fritz Rasch;
v **Mariboru** pri g. Rud. Gaisser.

Najboljši uspeh!

Najzanimnejše cene!

Izpred sodišča.

Tatvina vojaške obleke.

Maribor, 13. decembra. Posestnik Jože Filipič v Pristovi pri Ljutomeru si je prilačil vojaške obleke v vrednosti čez 561 K. Pred okrožno sodnijo je dejal, da je kupil stvari od neznanih vojakov. Sodnija ga je obsodila na 8 mesecev ječe.

Obrt izgubila.

Dunaj 13. decembra. Branjevka Frančiška Bonovič ni hotela neki vbogi ženski pol kile krompirja prodati, čeprav ga je še dovolj imela. Ljudje so postali vsled tega tako razburjeni, da so jih stražniki komaj pomirili. Sodnija je obsodila branjevko na 3 dni strogega zapora in ji je poleg tega odvzela obrt.

Kako se navija cene pri jajcih.

Ljutomer, decembra. Pred kratkim bil je trgovec Marko Rosenberg v Ljutomeru, ki kupčuje prav živahno z jajci, zaradi prestopka navijanja cen od okrajne sodnije v Mariboru na 400 kron denarne globe obsojen. Predno je postala sodba pravomočna, se je morala proti njemu zopetna tožba zaradi navijanja cen dvigniti. Ker prva sodba še ni bila pravomočna, smatrati se je moralo tudi drugi čin le za prestopok. Marko Rosenberg nakupoval je jajca daleč naokrog in jih je plačeval mnogo čez itak visoko tržno ceno. Tako si je hotel zasiguriti vse zaloge jaje v tej pokrajini. Kadar je jajca

„87. vojaki! Po skoraj dvamesečnem pripadanju k 7. kôru odhajate danes iz okrožja mojega poveljstva. Z nedoseženim junaštvom ste se zoperstavliali v krvavih septemberskih in oktoberskih bitkah vojnega leta 1916 mnogo močnejšemu sovražniku; kljubovali ste njegovemu morilskemu bobenskem ognju, zavračali njegove množinske navale na naše postojanke! Vi ste slavo svojih očetov še prekrosili in tukaj na Krasu nove, nevenljive lovoričke želi. Vi se poslovtite pač iz naših vrst, ali vaše ime ostane s ponosnimi spomini na Lokvico in Oppachiasello ter s slavno zgodovino 7. zborazavečno zvezano. 87. vojaki! Le nerad vidim vas junake iz mojega kôra odhajati; s tem, da se vsakemu posamezniku od vas, oficirju in možu topla in odkrito zahvaljujem, spremljajo vas moje iskrene želje na vaših novih potih, ki bodejo, kakor sem polno prepričan, zopet do nove slave vodili, — v blagor ljubljene domovine, v čast vašega lepega regimenta in vsacega posameznika od vas!
— Bivališče 7. kôra, dne 15. oktobra

naprej prodajal, zahteval je seveda nezasišane cene. Kupci so ostali tihi, ker so morali sploh veseli biti, da so kakšno jajce dobili. Rosenberg je jajca večinoma odpošiljal v kištah po 1440 kosih. Konečno ga je vendar nekdo iz Tirolskega zaradi navijanja cen naznanil. Zanimivo je, da je n. pr. neka kneticica pri sodnijski razpravi kot priča izpovedala, da ji je Rosenberg za jajca toliko plačeval, da je pri vsaki posamezni kišti 108 kron čez tržno ceno zaslužila. In vkljub temu je delal ta poštenjak „lepe kšefte!“ Sodnija ga je obsodila zopet na 400 kron denarne globe, ki jih bode možakar pač lahko iz svojega nečednega, oderuškega dobička plačal.

Na smrt obsojen in obešen.

Gradec, decembra. C. k. deželnoobrambena sodnija c. in k. vojaškega poveljstva v Gradcu naznanja: Dne 15. novembra 1916 vršila se je pri c. k. deželnoobrambeni sodniji c. in k. vojaškega poveljstva v Gradcu vojnosodnijska razprava zoper Aleksa Zekić, občinskega predstojnika v Vigdoru, okraj Tuzla (Bosna) zaradi zločina veleizdaje po § 58 c. k. p. in zločina zoper vojno silo države po § 327 v. k. p. Pri tej razpravi je bil obtoženec v zmislu obtožbe krivim spoznan in na smrt na vislicah obsojen. Obtoženec je bil obdolžen, da je v jeseni 1914 med nekim srbskim vpadom kot vodja srbskih komitadšev tem v razne kraje v Bosni potkazal ter da je povzročil s tem, da so bili avstrijski vojaki in Mohamedanci (27 na številu) vjeti ter na barbarični način usmrteni; v enem slučaju je obtoženec zažgal hlev, v katerega je preje vjete vojake zaprl, v drugem slučaju je vjetim glave odsekjal; zvezal jih je hrbet na hrbet skupaj in jih pustil z bajoneti usmrtiti. Šele po porazih Srbov opazil je Zekić, da je bolj varen, ako drži z lastno državo; zbežal je v Podgorico in Cetinje, da počaka tam avstro-ogrsko armado in je hotel brzkone pred njo igrati mučenika. Po razkrinkanju pa so ga zaprli in sodniji izročili. Stvar se je pri glavni razpravi na temelju izpovedb očitno, vendar vendar, dokazala; vsled tega se je izreкла zgorajšnja sodba in ta sodba se je po potrjenju od c. in kr. armadnega nadpoveljstva dne 18. t. m. ob 7. uri zjutraj izvršila.

Predragi „luk“.

Ptuj, 18. decembra. Pred tukajšnje okrajno sodnijo se je imel zagovarjati posestnik Franc Kolenko iz Možganje, ki je prodajal svojo čebulo po visoki ceni 80 kron za 100 kil, medtem ko je bila takrat najvišja cena samo 60 kron. Zaradi navijanja cen je bil obsojen Kolenko na 400 kron globe oziroma 4 tedne zapora.

Razno.

Cenjeni naročniki. Konec leta prihaja in usojamo si uljudno cenjene naročnike vabiti

1916. Nadvojvoda Joseph I. r., general kavaljerije, poveljnik 7. kora. — S ponosom in veseljem prinašam to povelje do javne razglasitve. Hossner, I. r., oberst.“

Tako je, — ponos in veselje morata srce brezprilmerne vojaka napolniti, ki stoji na čelu tega junaškega regimenta. Saj je vendar njegov krasni vzor, ki je najmočnejši vir junaške sile teh čet. V tem pravem junaškem srcu bivata strogost in dobrot, a redki in krasni način združeni, tako, da se nam ni čuditi, ako ga imenujejo oficirji kakor vojaki „svojega očeta.“ Pod in z oberstom Hossnerjem je vsak 87. vovak vedno pripravljen, žrtvovati najvišje in najzadnje. V vseh srcih tega junaškega regimenta živi mogočna misel:

„Und wenn die Welt voll Teufel wär
Und wollt' uns gar verschlingen,
So fürchten wir uns nicht so sehr:
Es soll uns doch gelingen!“

zopetno naročenje „Štajerca“. Tem letu, kakor že preje je naš list dokazal, da je najboljši zagovornik ljudskih pravic, pa tudi najzvestejše glasilo avstrijskega kraljevstva. Ni čuda, da si je „Štajerc“ i sedaj vojni pridobil novih prijateljev in odjemalcev. Pa ne samo doma, tudi v vseh vojskih bolnišnicah in na vseh frontah, v strelskih jarkih ga čitajo z navdušenjem in veseljem. Prepričani smo tedaj, da bode imelo tudi letošnje vabilo za naročenje mnogo uspeha. Prosimo v prvi vrsti stare naše naročnike, da naj nam čimprej vpošljejo naročnino, ki jo je pri vsakem listu naprej plačati. Prosimo pa tudi vse prijatelje, da nam naj z nemarno agitacijo pridobivajo vedno novih naročnikov in odjemalcev. „Štajerc“ ostal bo vedno zvest svojemu naprednemu, štarsko-koroškemu, avstrijskemu mišljenju!

Božični dan (25. december) ni post. Oblast razglasi: Za pripadnike rimsko-katoliške vere, ki se držijo dne 23. t. cerkvenega virgilnega posta, je dne 22. t. m. (v petek) vživanje mesa in mesnih jedil dovoljeno. Tudi je vživanje mesa in mesnih jedil dne 25. t. m. na Božični dan, ki pade letos na ponedeljek, dovoljeno. Samo tisti ne smejo mesa jesti, kateri — ga nimajo.

Goveja juha in „zosa“ od pečenke se sme glasom odredbe c. kr. namestnije tudi na mesnih dnevih (torej na ponedeljkih, v sredah in na petkih vživati. Pa tudi tukaj velja strogo povelje, da smejo to le tisti vživati, ki — imajo juho in katerim preostaja od prejšnjega dneva pečenčina „zosa“.

Cesar Karl na južno-zapadni fronti. K.-B. poroča iz Dunaja z dne 18. decembra: Cesar se je danes zjutraj od svojega večdnevnega potovanja od fronte na Dunaj vrnil. Prvo potovanje potovanje veljalo je pridnim četam in preiskušeni vojni mornarici, ki držijo zvezno stražo na južno-zapadni fronti. Dne 15. t. m. zjutraj dospel je cesar s spremstvom v Polono in se je vozil v pristanu pri čemur si je ogledal avstro-ogrske in nemške podmorske čolne, postajo pomorskih letal in v Poloni se nahajajoče dele vojnega brodograja. Na večer dne 15. t. m. dospel je cesar v bivališče armadnega poveljnika Boroovića; nagoovoril je vse ljudi iz samega odlikovanega moštva sestavljene častne kompanije na najprijaznejši način. V poslojpu poveljstva se je vršil kratki pogovor. V noči na 16. t. izvršilo se je odpotovanje cesarja h koroški armadi; dne 16. zjutraj dospel je cesar na kolodvor v bivališče te armade. Po vožnji skozi mesto, pri kateri je bil cesar povsod reselo pozdravljen, podal se je v poslojpe poveljstva v svrhu orijentiranja glede vojaškega položaja. V naključju na ta pogovor podal se je cesar z armadnim poveljnikom koroške armade in predstojniki civilnih oblasti v zgornjo dolino Drave, kjer si je ogledal dele tam stoječih čet in je sprejel odposlanstva raznih občin. Vedno zopet naglašal je cesar p o z r t v o a l n o s t K o r o š k i c e v, ki so v tej vojni toliko odličnega storili, in jim je zagotovil svojo neizbrisljivo h v a l e ž n o s t. Dne 16. t. zvečer vrnil se je cesar zopet v bivališče armadnega poveljnika Boroovića, kjer si je ogledal veliko število čet. Potem je izvršil tudi večurni obisk mestu Trst. V noči od 18. t. izvršila se je vožnja nazaj na Dunaj.

Deželni odbor štajerski se bode, kakor se poroča, poklonil novemu presvitlemu cesarju Karlu z vdanostno izjavo za štajersko prebivalstvo najbrže že sredi meseca januarja.

Razpuščen občinski odbor. Občinski odbor občine Plac pri Svečini je vlada razpustila, ker je imel premalo članov, da bi v rednih sejah zamogel sklepati. Večina odbornikov se nahaja namreč pri vojaki. Za vladnega komisarja je imenovan dosedanji župan g. Alojz Menhart.

Na univerzi v Zagrebu bodejo baje otvorili tudi medicinsko fakulteto. Dosedaj je bila ta univerza nepopolna. Vsled tega se je tudi sedaj v vojni pokazalo veliko pomanjkanje

zdravnikov v Hrvatski in Slavoniji. Upajmo, da bode uresničene nove fakultete pomagalo, da postane zagrebaška univerza v znanstvenem oziru polnovredna.

Nova vlada na Angleškem. V trenutku, ko so centralne države z veliko naglico prodirale v Rumunijo, so nastale pri vladah na Ruskem, Angleškem in tudi na Francoskem vladine krize. Stürmer je odšel in novi ministerski predsednik je postal Trepov; v francoski zbornici so imeli važne razprave in proti vladni zaupnici je glasovalo že 160 poslancev, a kriza še ni rešena. Poročila namreč pravijo, da se Briand najbrže prav kmalu umakne. Najočitnejša je sprememba v angleški vladi. Angleški ministerski predsednik Asquith je odstopil. Njegov naslednik pa je postal odvetnik Lloyd George, ki je odločen pristaš nadaljevanja vojne. Na Angleškem so jako nezadovoljni z dosedanjimi uspehi vojne. Zato ustanove poseben vojni svet, nekako vojaško diktaturo, kjer pa niso marali ministerskega predsednika Asquitha dočim je Asquith zahteval predsedstvo v tem vojnem svetu zase. To je bil vzrok, da je Asquith podal svojo demisijo. Odklonil je tudi visoko odlikovanje, ki mu ga je ponudil kralj. Nova vlada bo uvedla mnogo reform, zlasti bo prevzela nadzorstvo nad prometnimi pomočki, železnicami in plovstvom, rudniki, zlasti premogovniki, in kmetijstvom. Svoje vojaške zadeve pa bo podredila velikemu vojnemu vodstvu entente, v kateri bo pozvan baje tudi francoski vrhovni poveljnik Joffre. Lloyd Georgesova vlada je nacionalna, podpirala jo bo večina liberalcev, konservativci in delavska stranka izvzemši socialistička stranka, ki se zavzema za čim prejšnji mir. Delavski stranki je obljubil Lloyd George tri ministerske sedeže in enega zastopnika pri bodočih mirovnih pogajanjih. Lloyd George hoče mobilizirati angleški kapital za nadaljevanje vojne. Lloyd George je bil prejšnja leta demokrat ter hud nasprotnik vojne, sedaj je drugačen. Kakor vse kaže, Angleži torej še vedno nočejo ponehati s svojim danes že gotovo za nje obupnim bojem. Želijo si ravno podjarmljenje celega sveta. Ali končno si bodejo narodi sami proti angleški volji priborili prostost. S tem bode kramarske nadvlade od zlata pijanih Angležev konec. In proti temu naravnemu razvitku tudi Lloyd George ne bode mogel ničesar doseči.

Boj s hrvatskimi roparji. Kakor se poroča iz Suhorja pri Metlinju na Kranjskem, vdrla je tam dne 11. t. m. ob 10. uri zvečer neka iz 6 oseb obstoječa hrvatska tolpa roparjev v tamošnje župnišče. Prislila je župnika Pavlovčiča pod težkimi nasilstvi, da odpre v njegovi spalnici se nahajajočo blagajno. Roparji so vzeli njeno vsebino, okoli 4000 kron, in so se polastili tudi vse župnikove obleke. Bratu župnika, ki s svojo družino v farovžu stanuje, posrečilo se je pobegniti in orožnike poklicati. Orožniki so bili pri svojem dohodu od roparjev napadeni; vsled tega so morali svoje orožje rabiti. En ropar je bil ustreljen, dva pa težko ranjena; ostali roparji so skočili iz okna v višini 8 metrov na vrt ter so zamogli zbežati. Večji del orošanega denarja so našli pri ranjenih zločincih.

Nogo odtrgalo je komaj na dopust došle mu kmetu Mitterdorfer v Mitterdorfu na Koroškem. Prišel je z nogo v kolesa elektro-motorja, ki so mu nogo skoraj popolnoma odtrgala. Nesrečnega so prepeljali v bolnico v Friesach.

Pazite na deco! Slikarjeva soproga Ana Wretschko v Unterdrauburgu je imela opravke in je pustila vsled tega svoja 3 in 4 leta stara otroka sama doma. Otroka sta se igrala z ognjem v peči. Pri temu se je vnela obleka 4-letni hčerki. Sosedinja Antonija Glasser je prišla hitro na pomoč in je otroka z vodo polila ter mu obleko iz telesa strgala. Ali bilo je že prepozno. Nesrečni otrok je umrl čez dve uri trpljenja.

Nezgoda. Posestnika Franca Habera v Steinbichlu na Koroškem udaril je mladi konj s kopitom v trebuh in ga je smrtonovarno ranil.

V Ljubljani je umrl hipoma medicinalni nadsvetnik dr. Emil Bock. Pokojnik je bil eden najboljših in v znanstvenem oziru najpomembnejših zdravnikov za očesa na Kranjskem. Ali tudi v ostalem je bil blagi značaj. Častni mu spomin!

Lovska sreča. Dne 14. t. m. je v grofa Wurmbrandta gozdovju pri Središču graščinski gozdar g. Alojz Wesenjak ustrelil 215 cm dolgega divjega merjaseca, ki tehta 198 kil. To je že drugi divji merjasec, ki ga je g. Wesenjak v tem letu ustrelil. Oba merjaseca sta bila prišla iz ogrskih gozdov in sta napravila mnogo škode na naših kulturah. Tudi zdaj se nahaja še nekaj divjih svinj z mladiči v teh gozdovih. Merjaseca so na prizadevanje orožništva in v prid „Rdečemu križu“ v Središču javno razstavili; pri temu se je za omenjeno društvo pridobilo 100 kron.

70. rojstni dan praznoval je dne 22. t. m. v polnem zdravju g. mestni tajnik Viktor Fasching v Slov. Bistrici. Čestitamo vrlenu in splošno priljubljenemu možu prav prisrčno.

Zaplenjene pesni. Praška deželna kot kazenska sodnija je zaplenila češko pesmarico „Sokolsky a vlastensky zveznik“ zaradi zločina motenja miru in reda. Zaplenilo se je naslovno sliko s vseslovansko trobojnico in devet drugih pesni, med njimi „Boze cara chranit“ (Bog varuj carja!) ter „Hej Slovani!“

Telegrami na vojne vjetnike v Rusiji so v nemškem, francoskem in ruskem jeziku zopet dopuščeni.

Vstavljen telegramskega in telefonskega prometa v prepovedanem okolišu. Izšla je naredba armadnega nadpoveljstva, ki prepoveduje v polno izbrabo žične mreže v vojaške namene v prepovedanem okolišu južno-zapadnega bojišča (med drugim za Koroško, Kranjsko, Primorsko, Istrijo) zasebni brzojavni promet za Koroško, južno Štajersko, Kranjsko, Istrijo in Primorsko pa tudi zasebni telefonski promet. Dovoljeni so le še telegrami zasebnikov tedaj, ako se tičejo preskrbe armade.

Zopet roparji. Gospod Filip Wutolen, gostilničar in posestnik v Rogatcu nam piše: „Dam na znanje, da so dne 17. t. m. v polnoči na mojem posestvu št. 31 v Tlakah, Donačka gora, bili roparji in sicer 7 na število, vsi maskirani. Imeli so tudi revolverje in sablje, ter so obstrelili služkinjo Marijo Radislav, katera je bežala z otrokom iz edne sobe v drugo, pa jo je zadel neki ropar s kroglo v prsa nad srcem. Revico so takoj v bolnišnico v Maribor odpeljali. Viničarko, katera je ravno prvi dan dobila podporo 50 kron, napadel je ropar s samokresom. Obrne se k njej in zareži: „Baba, kaj maš denar?“ A ona prestrašena pove, da ima 50 kron in jih mu prinese. Ropar vzame denar in zakriči nad njo: „Kaj še imaš?“ Prestrašena reče: „Imam še 25 litrov koruze“. Ropar se zadere: „Jaz ti dam še 25 litrov koruze, pa hodi marš spat!“ Užitarica Teresija Galun je kričala, a drugi roparji so jo pa tolkli, tako, da je vsa stolčena in mora ležati; roparji se pa dero nad njo: „Kje imaš denar, katerega ti je Tonč poslal, 800 gold.“ Ana kriči, da jih nikoli ni dobila; tedaj so jo topli . . . Roparji morajo biti tukaj jako znani; torej kmetje pozor, da si vsakdo straži svoje imetje! Takoj v jutru je bila sodnijska preiskava in komisija na licu mesta. — (Splošno se sodi, da so roparji zopet prišli preko meje iz Hrvatskega. Zato pa bi bil tudi res že skrajni čas, da bi se od prizadete oblasti vse storilo in z največjo energijo to roparsko delovanje morilcev zadušilo. Vsak teden par vlovov in umorov in to že skozi dolge mesece sem! Ali smo res brez pomoči in varstva! Posestniki krvavijo na bojišču za domovino, doma pa divjajo roparji z njih imetjem. Najnu prosimo pristojno oblast za najbrezobzirnejše odredbe. Op. uredništva).

Iz laškega bojišča se nam piše: Blagi gospod urednik! Prav prisrčno Vas pozdravljamo mi Slovenci iz italijanske fronte. Tudi še se včasih ojstro pogledamo s tem „Polentarjem“. Jaz jim tudi včasih posvetim z našo

razsvetljava ali z „Scheinverferjem“, na katero so prav jezni, ker jim zelo brani priti nam v bližino. Prav priskrbeno Vas pozdravljamo Johan Belšato iz Leskovca, Franc Bolc, Untjg., Rudolf Tušek, Johan Zagoršek Untjg., vsi iz ptujskega okraja. Na skorajšnje svidenje.

Tatovi. Iz Celovca se poroča: V trgovino vinotrčca Jožefa Steiner so tatovi vlomili. Pokradli so iz ročne blagajne 10 K, nadalje pet steklenic šampanjca, osem steklenic sladkega vina in štiri steklenice belega vina. Železno blagajno, v kateri se je nahajalo 12.000 kron, ni mogel tat odpreti. Iz jeze je po tleh razlil neko rumeno tekočino.

15 sinov na bojišče poslal je medtem umrli kmet Jos. Lerch v Riedu na Zgor-njem Avstrijskem. Sedem sinov je našlo junško smrt, trije se nahajajo v vojnem vjet-ništvu, ostali pa se še vedno borijo za do-movino.

V Konjicah se je vršila 7. t. m. nadomestna volitev. Za župana je bil ednoglasno izvoljen zdravnik g. dr. Adolf Kadunig. V ob-činski svet so bili izvoljeni gg. c. k. notar W. Swoboda, c. k. nadpoštar in direktor šparkase H. Schwischay in trgovec H. Zottel.

Vlom. V noči na pretekli pondeljek so vlomili tatovi v usnjarsko delavnico g. Si-rez v Radgoni. Pokradli so usnja za 7000 kron. Tatovi so ukradeno blago na vozu od-peljali in brzkone čez mejo na Ogrsko po-begnili.

Neposredni davki. Piše se nam: V 1. četr-tletju 1917 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v nasled-njih dnevih: I. Od zemljarine, hišne-razredovine in najmarine ter od 5-odstotnega davka od najemnine onih poslopij, ki so prosta naj-marine: 1. mesečni obrok dne 31. januarja 1917, 2. mesečni obrok dne 28. februarja 1917, 3. mesečni obrok dne 31. marca 1917. II. Od občne pridobnine in pridobnine podjetij podvrženih javnemu dajanju računov: 1. četr-tletni obrok dne 1. januarja 1917. Dokler ni predpisana davčna dolžnost za tekoče leto, mora se plačevati davek po odmeri preteklega leta. Ako se ne plačajo davčni obroki naj-kasneje 14 dni po plačilnem roku, morajo se plačati tudi zamudne obresti od državnega davka in deželne doklade, če presega celoletni državni davek dotične davčne vrste 100 K. Če se davki in doklade ne plačajo v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirjajo se z za-mudnimi obrestmi vred izvršilnim potom. Pla-čevanja izvrše se lahko tudi pri vsakem c. k. poštnem uradu v nakaznem prometu poštno hranilnega urada.

Amerikanska velikodušnost. Sin najboga-tejšega moža na svetu amerikanskega petro-lejskega kralja je sklenil na svoje stroške vzgojiti stotisoč francoskih otrok. Mladi Roc-kefeller je izračunal, da ga bo vzgoja teh otrok, ki traja približno do 15. leta, veljala na leto 65 milijonov. Ustanova je namenjena sirotam v vojni padlih francoskih vojakov. Rockefeller se je s tem hotel izkazati hvalež-nega za velikanski zaslužek, ki ga je imel zaradi evropske vojne, zakaj kakor poroča „Nieu Rotterdamse Courant“ se je do no-vega leta povečalo njegovo imetje za 1500 milijonov. Obljubili so mu pa še nekateri drugi amerikanski milijonarji, da bodo prispevali v ta namen nekaj milijonov frankov.

Amerika zopet izjavlja, da ni v nobeni zvezi z mirovnim predlogom ter da še ne namerava posredovati.

Vojni stroški. Kolikor mogoče že sedaj izračunati skupne vojne stroške, sta izdali osrednji veselili s svojimi zavezniki do 1. oktobra 1916 okroglo 74% do 76% milijarde mark za vojno, naši nasprotniki pa 162 mi-lijard mark. Vse vojujoče se države skupaj so tedaj dale za vojno do 1. oktobra 1916 približno 238 milijard mark. Od te svote pada na račun naših sovražnikov okroglo dve tretini. Ogronomost gornje svote si moremo ko-maj predstaviti. Ako bi se cela svota izdala v bankovcih po 100 mark ter bi položili ban-kovec poleg bankovca, bi dobili 476.000 km dolgo črto, ki bi segla 12-krat krog in krog

zemlje. Potnik, ki bi vsak dan premeril 20 km, bi potreboval 65 let, da bi prišel do konca te črte. Ako bi hoteli celo svoto iz-plačati v novcih po 1 marko ter bi šteli brez vsakega prestanka noč in dan tako, da bi prišli vsako sekundo 1 marko, bi potrebo-vali 7500 let, da bi našli celo svoto.

Cesar Karl je prevzel pokroviteljstvo vojne preskrbe v celi avstro-ogrski monarhiji. Za svojega namestnika je imenoval nadvojvodo Karl Štefana.

Cesarju Francu Jožefu I. nameravajo po-staviti na Dunaju pred Votivno cerkvijo ve-liki spomenik, ki naj bi spominjal obenem na to grozovito svetovno vojno.

Prepovedana poljska lista v Avstriji. Av-strijsko notranje ministerstvo je prepovedalo razširjevanje poljskih listov, ki izhajata na Poznajskem in sicer „Kuryer Poznanski“ in „Dziennik Poznanski“.

Krompir na Nemškem. Nemški listi poro-čajo: Letos se je pridelalo na Nemškem za več kot polovico krompirja manj kakor lani. Leta 1915 ga je bilo 50 milijonov ton, letos pa le 21 milijonov ton. Vsled tega je bilo treba znižati dnevno množino krompirja na maksimalno 1/4 funta (375 g) za osebo. S 1. januarjem se krompir tudi ne bo več prime-šaval kruhu, nadomestili ga bodo z ječmenom ter vsled tega še bolj reducirali produkcijo piva. Vojski krogi se resno bavijo z načrtom vpeljati na vsem Nemškem prisilno in etnotno in skupno prehrano prebivalstva. V zadnjem času so seveda zmagoviti uspehi nemškega in našega orožja na rumunskem izboljšali položaj, tako, da smemo mi kakor Nemci z večjimi nadami v bodočnost zreti.

Iz bojišča. Piše se nam: Južno bojišče 17. decembra. Cenjeno uredništvo! Priskrbeno Božične in novoletne pozdrave iz južnega bojišča pošiljajo vsem cenjenim bralcem in bralkam „Stajerca“ zmiraj veseli in korajžni slovenski fantje od četrtega prostovoljnega strelskega polka. — Pepi Kolšek, Trbovlje, Josef Peer, Ptuj, Ivan Venkovič, Žalec, Ivan Avdišeh, Vojnik, Marlin Kossi, Brebrovnik, Rudolf Rotter, Slovenski vrh, Rudolf Vizjak, Trbovlje, Leopold Mrak, Trbovlje, Franc Dobrovnik, Sv. Frančišek.

Iz bojnega polja se nam piše: „Odlikovani je bil gfr. Anton Weršec pri c. in kr. poljski radio-postaji z železnim križem na traku hrabrostne medalje. Pri tej priložnosti si pa dovoljujemo g. uredniku in sl. upravnistvu, kakor vsem bralcem cenj. lista, ter tudi vsem znancem iz mariborskega in brežiškega okraja, kakor tudi vsem mariborskim, kapelskim in bizeljskim sorodnikom in prijateljem, možem, ženam in fantom, posebno pa našim dekletam voščimo zdrave in vesele božične praznike in srečno novo leto 1917. Pošiljamo najtopleje pozdrave iz mrzlega ruskega bojišča. Johan Kac, računski podčastnik iz Maribora, gfr. Josef Weble iz Kapel in gfr. Anton Weršec iz Bizeljskega. Toraj obilo sreče v novem letu in pa na veselo svidenje! Pozdrav živila!

Za blagovne vzorce k armadi na bojišču so sedaj sledeči vojno-poštni in num. etapni poštni uradi dopuščeni: Štev. 11 14 19 19/II 20 20/V 23 24 26 33 37 51 53 55 76 77 79 85 88 90 91 95 102 103 105 107 109 111 117 117/2 117/III 138 145 147 158 150 155 166 167 171 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 188 192 193 195 195/II 195/III 196 197 198 199 203 205 207 208 209 212 218 220 221 222 223 224 226 227 230 232 239 240 243 244 245 246 250 253 255 256 258 259 262 268 269 272 274 275 276 277 279 280 282 284 285 287 288 289 291 292 294 295 296 297 298 302 303 304 306 307 312 316 324 332 333 335 337 339 340 343 350 354 356 357 358 359 360 361 364 369 370 372 373 374 375 376 378 380 381 382 383 385 386 388 388/II 388/III 389 390 391 392 393 395 398 399 401 402 404 405 406 407 408 409 412 418 420 421 423 426 428 431 432 436 444 444/II 444/III 508 510 511 512 514 515 516 517 600 602 605 607 608 611 612 613 630.

Svinjski sejmi v Ormožu zopet dovoljeni. V ob-činah Zamaše in Cvetkovec je kuga na gob-čih in parkljih ugasnila. Vsled tega se vršijo

svinjski sejmi v Ormožu zopet vsaki t o r e k (delavnik). Istotako je pasja konti-maca v sodnijskem okraju Ormož odpravljena.

Bajonet v hlevu. Maribor, 18. decembra. Dne 21. oktobra prišla sta 56-letni viničar A. S v e n š e k in njegov sin infant. J. S v e n š e k, ki se je nahajal takrat na dopustu, pijana mimo hiše Johana Kapuna v Posruku. Za-radi nekega starega družinskega nasprotja prišlo je do prepira. Kapun se je zbal in je zbežal v hlev. Ali stari in mladi S v e n š e k sta udrila vrata; stari ga je tepel s pestmi, mladi pa ga je večkrat z bajonetom ranil. Na pro-stem sta ga potem še naprej pretepevala. Potem sta šla oba, oborožena s poleni, v Kapunovo stanovanje, kjer sta večkrat in šip ter mnogo pohištva razbila. Sodnja je vsled tega obsodila starega S v e n š e k a na osem, mladega pa na šest mesecev težke ječe.

Niklasti denar. Glasom naredbe z dne 31. julija t. l. se bode niklasti denar po 20 vi-narjev s 1. januarjem iz postavnega prometa postavil in se sme torej v zasebnem prometu kot plačilo le še do 31. decembra 1916 spre-jemati.

Razstrelba v Eisenerzu. „Grazer Tagblatt“ poroča: Včeraj (14. decembra) ob okoli 3. uri zjutraj zgodila se je v napravi za veter stroj-nega poslopja pri veliki peči v Eisenerzu ogromna razstrelba. Njen učinek je bil gro-zovit. Streha strojnega poslopja je zletela v zrak in kosi so bili znešeni v vse smeri. Tudi zidovje strojnega poslopja je bilo večinoma razrušeno. Vsled razstrelbe povzročeni pri-sek zraka je bil tako velikanski, da so ne samo od ostalih delavnic, marveč tudi od so-sednih personalnih poslopij skoraj vse šipe popokale. Kmalu se je razširila govorica, da je bilo vsled razstrelbe 5 oseb ubitih. Ta go-vorica pa se ni uresničila, kajti v resnici so bili le 4 delavci težko ranjeni. Ime-nujejo se Gottfried Bervoll, Ferdinand Lich-tenberger, Anton Bauer in Franc Rochling. Težko ranjeni so bili prenešeni v tovarniško bolnišnico, kjer je tekom popoldneva delavec Bervoll na svojih ranah umrl. Nekaj drugih delavcev je bilo večinoma po okoli letečih šipah lahko poškodovanih. Vzrok razstrelbe še ni dognan. Morda se je zgodil izstop plina ali pa vnetje olja. Drugi dan podala se je sodnijska komisija iz Leobna na mesto nez-gode. Vsled razstrelbe je bil obrat z ozirom na to, da so bili ostali objekti nepoškodovani, le deloma moten. Brzkone se bode moralo eno peč ugasniti.

Iz severnega ruskega vojnega polja se nam piše: Pošiljam Vam v veselo domovino srčne pozdrave za Božične praznike. Pozdravljam Vas farmane Barbarske v Halozah, posebno pa Elizabetke občane. Mihael Friedauer, K. K. K. A. A. Nr. XXII.

Od 87. regimenta se nam piše iz bojnega polja: Zdrave in vesele Božične praznike in veselo novo leto voščimo vsem bralcem Va-šega lista. V skali zdaj prebivamo — In s kavo se zalivamo; — Veselimo se tudi mi, — Čeravno božične praznike — Že tretje tu obhajamo vsi. Mnogo pozdravov Vam pošil-jamo iz fronte: Mihalj Rožman doma iz Ju-rovec, Jožef Rožman iz Jurovec, Franc Ši-rovnik, Lancja Vas. Vsi od 1/87 Feldkomp.

Hrabri bratje. Štiri bratje Petrowitsch, sinovi neke stare ugledne družine v Celju, nahajajo se na bojiščih. Doslej so dobili sle-deča odlikovanja: Johan Petrowitsch, srebrno hrabrostno medaljo 2. razreda in bronasto medaljo, Walter Petrowitsch srebrno 1. raz-reda, Anton Petrowitsch pa srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne medalje ter bronasto medaljo.

Zopetno podraženje igralnih kart. Od iz-bruha vojne so se cene igralnih kart zdaj že tretjič povisale. Najpreve je znašalo povisanje 30 %, potem 70 % in zdaj zopet 30 %. Prav tako!

Ranam podlegel in umrl je kolodvorski krčmar g. Zobel iz Celovca, ki si je, — kakor smo zadnjič poročali — v Rimskih top-licah prizadel hude rane na levi roki in vratu.

Zapril so v Pörttschachu na Koroškem neko Marijo A u s e g g e r, ki je ukradla 120